

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4712

за изменение в частта за разноските

гр. София, 10.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **10797** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Обжалва се с молба от 06.04.2022г. на Л. П. Я. Определение на Административен съд София- град №2600 от 30.03.2022г. постановено по адм. дело №10797/2020г. по описа на същия съд, с което съдът е изменил Решение № 4823 от 19.07.2021 г. постановено по адм. д. № 10797/2020 г. по описа на АССГ, като е осъдил [фирма] да заплати на Л. П. Я. сумата от 362,10 (триста шестдесет и два лева и десет стотинки)“, представляваща разноски по делото.

Молителят поддържа, че определението е неправилно и необосновано тъй като съдът с Решението си от 19. 07.22021г. не е следвало изобщо да присъжда разноски на [фирма], като се позовава на чл.10, ал.2 от ЗОДОВ. Излагат се съображения, че при евентуална преценка за дължимост на разноските, то следва да намери приложение института на прихващането.

Съдът, като взе предвид постъпилото искане и прецени материалите по делото, намира за установено от правна страна следното:

Искането е процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото е неоснователно, поради следните съображения:

Съдебният спор е започнал по искова молба на Б. Н. С. от [населено място], подадена на 03.11.2020г. от пълномощника адвокат Л. Я., срещу [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съдът е сезиран с искане да осъди [фирма] да заплати на ищцата обезщетение в размер на 5000 лева за претърпените от нея неимуществени вреди, причинени от неправомерно съхранение и обработване на личните й данни в нарушение на чл.5, §1, б.“а“ и чл.6 от ОРЗЛД, довело до нарушаване на сигурността на личните данни на ищца и незаконосъобразно фактическо бездействие на ответника, с което са осъществени нарушения конкретно на разпоредбите на чл.12, чл.14, §3, б.“б“ и чл.21, §4 от ОРЗЛД.

В Решение № 4823 от 19.07.2021г. съдът е приел, че бездействието на ответника не е единственият и решаващ фактор за психическите притеснения на ищеца, които се основават преди всичко на задълженията по договорите за кредит, и на основание чл.52 от Закона за задълженията и договорите, като е счел, че сумата от 1830 лева (трикратният размер на минималната работна заплата) представлява справедливо обезщетение на неимуществените вреди. На основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА съдът е осъдил ответникът да заплати на адвокат Л. Я. минималното адвокатско възнаграждение по чл.8, ал.1, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съобразно уважената част от иска възлиза в размер на 120 лева и част от платената държавна такса, която съобразно уважената част от иска възлиза на 4 лева. Съдът е осъдил на следващо място Л. П. Я. да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 63 (шестдесет и три) лева.

Решението е обжалвано в частта за разноските, като съдът с определение №2600 от 30.03.2022г. постановено по адм. дело №10797/2020г. е изменил Решение № 4823 от 19.07.2021 г. постановено по адм. д. № 10797/2020 г. по описа на АССГ, като е осъдил [фирма] да заплати на Л. П. Я. сумата от 362,10 (триста шестдесет и два лева и десет стотинки)“, представляваща разноски по делото.

Производството е по реда на ЗЗЛД и ОРЗЛД и специалните разпоредби от ЗОДОВ по отношение на разноските не намират приложение. Съобразно чл. 144 от АПК, приложение намират правилата на ГПК и по- конкретно – чл. 78, ал. 1 от ГПК, в която разпоредба е предвидено, че разноските по производството и възнаграждение за един адвокат се заплащат съразмерно с уважената част от иска. При приложение на този принцип и двете страни в административно-наказателното производство имат право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената, респективно отхвърлената част от жалбата.

С оглед изложеното и доколкото е удовлетворена претенцията на жалбоподателя с определението на съда, като е изменено решението досежно размера на дължимите на разноски на Я., то молбата на лицето се явява неоснователна. Прихващане на разноските може да бъде извършено след влизане в сила на съдебния акт, включително и в частта му по разноските, в производството по събирането им.

С оглед на гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Л. П. Я. срещу Определение на Административен съд София- град №2600 от 30.03.2022г. постановено по адм. дело №10797/2020г.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: